

ת"פ 55220/11/17 - מדינת ישראל נגד עמיר ולמר, שמעון בוזגלו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 55220-11-17 מדינת ישראל נ' ולמר (אסיר)
ואח'

לפני כבוד הנשיא אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עמיר ולמר (אסיר)
2. שמעון בוזגלו

הנאשמים

גזר דין

גזר דין - בעניינו של נאשם 2

הנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן במספר עבירות של סיוע להתחזות כאדם אחר בכוונה להונות, לפי סעיף 441 אמצע לחוק העונשין, ביחד עם סעיף 31 לחוק. וכן בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מכתב האישום עולה כי הנאשם פעל לסייע לאחר בהתחזות לנאשם בכך שהקים עמו עסק לממכר דגים, לשם כך שכרו השניים שתי חנויות. הנאשם סיפק לאחר שיקים מחשבון הבנק שלו וכן את תעודת הזהות שלו ורישיון הנהיגה שלו בידעו כי האחר יעשה בהם שימוש בפני אחרים, ובכך אפשר לו להתחזות לנאשם.

במסגרת ההתחזות וכתוצאה ממנה, קנה האחר ציוד בהיקף של 286,104 ₪. לקונים הציג את עצמו כנאשם ואף חתם על חוזים בשמו ושילם בשיקים דחויים הרשומים גם הם על שמו. כל זאת במטרה להסוות מן הספקים את זהותו האמיתית.

בהמשך ולאחר שלא כובדו חלק מן השיקים, פנו הספקים לאחר, בחושבם כי מדובר בנאשם, בבקשה לקבל את כספם/סחורה בחזרה אולם פניהם הושבו ריקם.

עוד עולה מכתב האישום כי ביום 26.03.15 או בסמוך לכך, חדלו חנויות העסק לעבוד. או אז מכר הנאשם את הסחורה והציוד שהיו בחנויות לידי אנשים אשר זהותם אינם ידועה למאשימה בתמורה ל-32,000 ₪ וזאת במטרה להשיב חובות שהיו לו בשוק האפור, ולמרות שידע כי לא הועבר מלוא התשלום בתמורה לסחורה או לציוד שמכר או העביר.

במעשים אלו גנב הנאשם ציוד/מכשירים או סחורה אשר הועברה לו בשכירות או נמכרו לו אך תמורתם לא שולמה, בכך שמכר או נתן אותם בלי הסכמת בעליהם, ובלי תביעת זכות בתום לב.

במסגרת ההסדר הודיעו הצדדים כי יעתרו במשותף לפיצוי הקורבנות בסך של 20,000 ₪ אשר יחולקו באופן יחסי לנזק. התביעה התחייבה להגביל את עצמה בטיעוניה לעונש מאסר של ארבעה חודשים אשר יתכן וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה.

הצדדים חלוקים ביניהם על שאלת הרשעתו של הנאשם
ועל העונש אותו יש להטיל על הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן פירט באופן נרחב את קורות ונסיבות חייו של הנאשם, מפאת צנעת הפרט לא אביא פרטים אלו בגזר הדין.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מקשיים בהשתלבות במסגרות, כך נשר הנאשם מלימודיו ולא התגייס לצבא. עם זאת, הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית מסוימת. עוד התרשם שירות המבחן כי לצד ניהול אורח חיים נורמטיבי ונעדר עבירות פליליות, נקלע הנאשם לחובות כלפי גורמים עברייניים.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשה העבירה בו הודה, משליך אחריות על אחרים, ומתקשה להכיר ולעמוד על עיוותי החשיבה העומדים בבסיס העבירה.

בהתייחס לגורמי סיכון ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי הנפגעים והיה מרוכז במצוקותיו האישיות. ומכאן שיש בהתנהגותו ללמד על הפנמת נורמות עברייניות וכן קושי לתת אמון בגורמי טיפול וסיוע, לרבות שלילת נזקקות טיפולית.

בהתייחס לגורמי הסיכון תיאר שירות המבחן כי חרף המצוקה בה גדל, הצליח הנאשם לשמור על תפקוד ותעסוקה תקינים ומדובר במי שזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים.

לבסוף, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, ובשל היעדר הפגיעה הקונקרטית בתעסוקתו, לא מצא לנכון להמליץ על ביטול הרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה לעונש

לטענת המאשימה מעשי הנאשם פגעו בערכי האמון והיושר ואף גרמו לפגיעה בזכויותיהם הקנייניות של הנפגעים ובחיי המסחר התקינים. עוד נטען כי מעשה ההתחזות מעיד על העדר מורא מן החוק.

בהתייחס למתחם העונש ההולם ציינה כי המתחם עומד על מאסר בן מספר חודשים ועד שנה, המאשימה הציגה לבית המשפט פסיקה מתאימה.

בכל הנוגע לשאלת ההרשעה טענה המאשימה כי לנאשם הוצע אפיק טיפולי אשר נשלל על ידו, וכי בפני שירות המבחן נטה להשליך את האחריות על אחרים תוך שהוא מתקשה להכיר ולעמוד על עיוותי החשיבה העומדים בבסיס העבירה. בנתונים אלה וכן מאחר ואינו עומד בתנאיה של הלכת כתב הרי שאין לבטל הרשעתו.

המאשימה הכירה בנסיבות לקולא העומדות לזכותו של הנאשם. מדובר במי שזוהי הרשעתו הראשונה בפלילים, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

לבסוף, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם, כך שיוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות, קנס לשיקול בית המשפט, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים בסך 20,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

בטיעוניו ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שזוהי הסתבכותו הראשונה. לדבריו ההסדר עליו חתם הנאשם, מפצה על חלק ניכר מן הנזק שנגרם למתלוננים.

עוד ביקש לציין את נקודת הזמן בה נמצאים הצדדים, שלוש שנים מקרות האירוע, כאשר כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר, וחרף אלה עומד הנאשם בפני בית המשפט ומבקש את חסדיו.

בטיעוניו עמד ב"כ הנאשם על חלקו העיקרי של האחר בכתב האישום, וחרף העובדה שהנאשם לקח אחריות על מעשיו הרי שלטענתו בזמן ביצוע העבירות לא הבין את משמעות המעשים, ומשכבר הבין זאת, נאלץ לעשות את המעשים המתוארים בכתב האישום, היות שכבר הסתכן כלכלית בהלוואות בשוק האפור.

ב"כ הנאשם פירט את מצבו של הנאשם ותיאר אותו כאדם היחיד אשר סועד את אמו, הן מבחינה פיזית והן מבחינה כלכלית- הוצגו מסמכים מתאימים בפני בית המשפט.

ב"כ הנאשם לא התעלם מהמלצת שירות המבחן אולם טען כי הנאשם נמצא במצב דיכאוני "הולך וחוזר" ומכאן שהתגלו קשיי הבעה בשפה של הנאשם, מה שהביא להבנה השגויה של הנאשם בפני שירות המבחן. לדבריו, הן השיהוי הניכר, לקיחת האחריות, ההודאה, החרטה, הנסיבות האישיות שלו ושל אמו, העובדה כי מדובר בהסתבכות ראשונה, ההסדר שקובע מתחם בין 4-0 חודשים בעבודות שירות תוך השבתם של הכספים מצדיקים עונש הצופה פני עתיד, פיצוי בסך 20,000 ₪ מאסר על תנאי והתחייבות.

לטענתו, הטלת עבודות שירות במקרה דנן, תקשה מאוד מבחינה כלכלית על הנאשם ותקשה על קבלתו למקום עבודה אחר.

הנאשם עצמו ניסה להבהיר את הדברים אותם מסר בפני שירות המבחן והדגיש שהוא לוקח אחריות למעשיו, כמו כן ביקש לציין כי כרגע עובד וקיימת אפשרות כי ימצא עבודה חדשה.

לבית המשפט הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות הקובעת כי הנאשם יכול לבצע עבודות שירות.

דין והכרעה

בכל הנוגע לשאלת ההרשעה בדין, יש להזכיר כי רק במקרים יוצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה ובין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יוכל בית המשפט לעשות שימוש בסמכות הקבועה בסעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 המאפשר לבטל את הרשעתו של נאשם במסגרת גזר הדין ולהטיל עליו להטיל צו לתועלת הציבור/ צו מבחן. על בית המשפט לבחון כל מקרה ומקרה לגופו על מנת להפעיל הסדר מעין זה כאשר הרשעה היא הכלל, ואי הרשעה החריג.

שאלת ההרשעה נדונה בהלכת כתב (3 337 1997) שם הותוו התנאים הנדרשים לשם הימנעות מהרשעה: העבירות ונסיבות הביצוע שלהן והוכחת נזק קונקרטי שעלול להיגרם כתוצאה מהרשעתו של המבקש בדין.

הנאשם אינו עומד בתנאים אלו. בהיעדר נזק קונקרטי ונוכח אופי העבירות בהן הורשע המגלמות פגיעה לא מבוטלת בציבור קונים, ההופכות את אלמנט המרמה למשמעותי. אני מאמץ את המלצת שירות המבחן שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם.

נוכח מסקנה זו ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, גזירת עונשו של הנאשם מחייבת קביעת מתחם העונש ההולם והחלטה בדבר העונש המתאים.

העבירות בהן הורשע הנאשם פגעו בערכים חברתיים ובהן הגנה על זכות הקניין וחופש הבחירה של המרומים לבחור עם מי ברצונם להתקשר בחוזה, וזאת על סמך מצג עובדתי נכון ותקין, על בית המשפט לבחון את היקף המרמה, נסיבותיה ואת מידת התחכום והתכנון שנלוו אליה.

אין צורך להכביר מילים על הנזק שגרמו מעשיו של הנאשם. הוא מעל באמונם של אנשים אשר התקשרו איתו בעסקים ובמקביל נתן יד לאחר להתחזות לו ולהשתמש בשמו על מנת לרכוש את אמונם של אותם קונים. לאחר שסייע בכך הוסיף חטא על פשע ומכר את הסחורה, אשר תמורת חלקה לא שולם. לקחתי בחשבון גם את טענת הנאשם כי חלקו

של האחר במעשי העבירה גדול משלו, כאשר לא ניתן להתעלם מן העובדה כי במסגרת העבירה אותה ביצעו השניים נקנו סחורות בסכום של למעלה ממאתיים אלף שקלים. בחינה של הפסיקה הנוהגת מלמדת כי מתחם העונש ההולם בעבירות אותן ביצע הנאשם עומד על חודש מאסר ועד מאסר בן שניים עשר חודשים.

בהינתן המתחם שקבעתי יש לבחון גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם נטל אחריות בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, כמו כן מדובר בנאשם בן 43 שזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. עוד יש להביא בחשבון את מצבו המשפחתי של הנאשם ואת העובדה כי הוא היחיד אשר סועד את אמו.

כל אלה, ובמיוחד הגבלת העונש המבוקש שטענה לו המאשימה מביאים אותי לכלל מסקנה כי מן הראוי להטיל על הנאשם עונש בן שני חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות. לא מצאתי כי טענת הנאשם על חלקו של האחר מצדיקה הפחתה נוספת בעונשו, העובדה כי הנאשם ידע באופן מלא ואפשר לאחר להשתמש בזהותו על מנת להונות אחרים מהווה מרכיב משמעותי של העבירה.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך חודשיים על דרך של עבודות שירות, וזאת בהתאם לחוות הדעת שהוגשה מטעם הממונה, הנאשם ירצה את עבודות השירות במתנ"ס ד', השייטים 16 אשדוד חמישה ימים בשבוע 6.5 שעות עבודה יומיות. מועד תחילת עבודות השירות ביום 15.04.19.
2. מאסר למשך חמישה חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע לפני וזאת למשך שנתיים מהיום.
3. קנס בסך 10,000 ₪ או שישים ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים, החל מיום 01.07.19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.
4. פיצוי בסך 20,000 ₪, הפיצוי ישולם על פי רשימה שתעביר המאשימה למזכירות הפלילית תוך שבוע מהיום. הפיצוי ישולם אף הוא בעשרה תשלומים שווים, החל מיום 01.07.19 ובכל אחד לחודש שלאחריו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשע"ט, 24 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשע"ט, 24 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

חתימה